PRAVDA (DŽŇÁNA JÓGA)

Čisté poznání

Vybráno ze Satsangu 6.1.2009

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Tělo je vnímáno našimi smyslovými orgány. Smysly jsou předmětem pozorování mysli. Je to mysl, která je poznává. Kvalitu mysli a její neustálé výkyvy si uvědomuje naše rozhodovací schopnost. Součástí mysli jsou nejrůznější myšlenky a preference, zatímco naše rozumová schopnost přebírá rozhodování. Schopnost přijímat rozhodnutí se často dostává do rozporu s myslí, která podléhá touhám, například ve vztahu k jídlu. Mysl se tedy stává předmětem pozorování naší rozumové schopnosti. Mysl je ovládána touhami, ale naše rozhodnutí může být založeno na pochopení, co je správné. I tato schopnost rozhodovat se, někdy pevná a jindy rozostřená, je objektem ve vztahu k čistému poznání neboli čistému vědomí. V tomto čistém vědomí probíhají všechny funkce rozhodování, mysli, smyslů i těla.

Toto čisté vědomí neboli nejvyšší poznání se nemůže stát objektem žádné další instance. Je tím, čím je. Prostupuje vším. Na duchovní cestě se postupně stahujeme stále více dovnitř, od těla, smyslů a mysli se přibližujeme k čistému vědomí. Je však pravda, že i když jste mým slovům porozuměli, budete o své pochopení stále znovu a znovu přicházet, protože se dosud nestalo součástí vaší vnitřní zkušenosti. Nelze však postupovat jiným způsobem.

I ti, kdo jsou nyní duchovními hledajícími, byli předtím, než na cestu nastoupili, zcela pohlceni v potěšeních svých smyslů. Uvědomili si ale, že vnitřní klid a štěstí nemohou naleznout ve vnějším světě. Proto začali hledat jiný zdroj štěstí a nějakým způsobem se dozvěděli, že trvalé štěstí lze nalézt v sobě.

Tato nejvyšší existence neboli vědomí, jež bývá také nazývána skutečným Já, je ve své nekonečnosti omezována egem. Čisté poznání je ve své podstatě nekonečné, všudypřítomné, nikdy nezrozené, zatímco ego je založeno na iluzi o své oddělenosti od Celku a ztotožnění se s objekty, zvláště s tělem. Individuální duše, džívátma, se nikdy nestává Brahman, stejně jako se Brahman nikdy nestane džívátma. K čemu tedy dochází? Ego je rozpuštěno a osobnost se v určitém smyslu rozpadá. Dochází k naprostému přijetí všeho, co přichází. Když zmizí ego, zůstává to, co je a bylo stále.